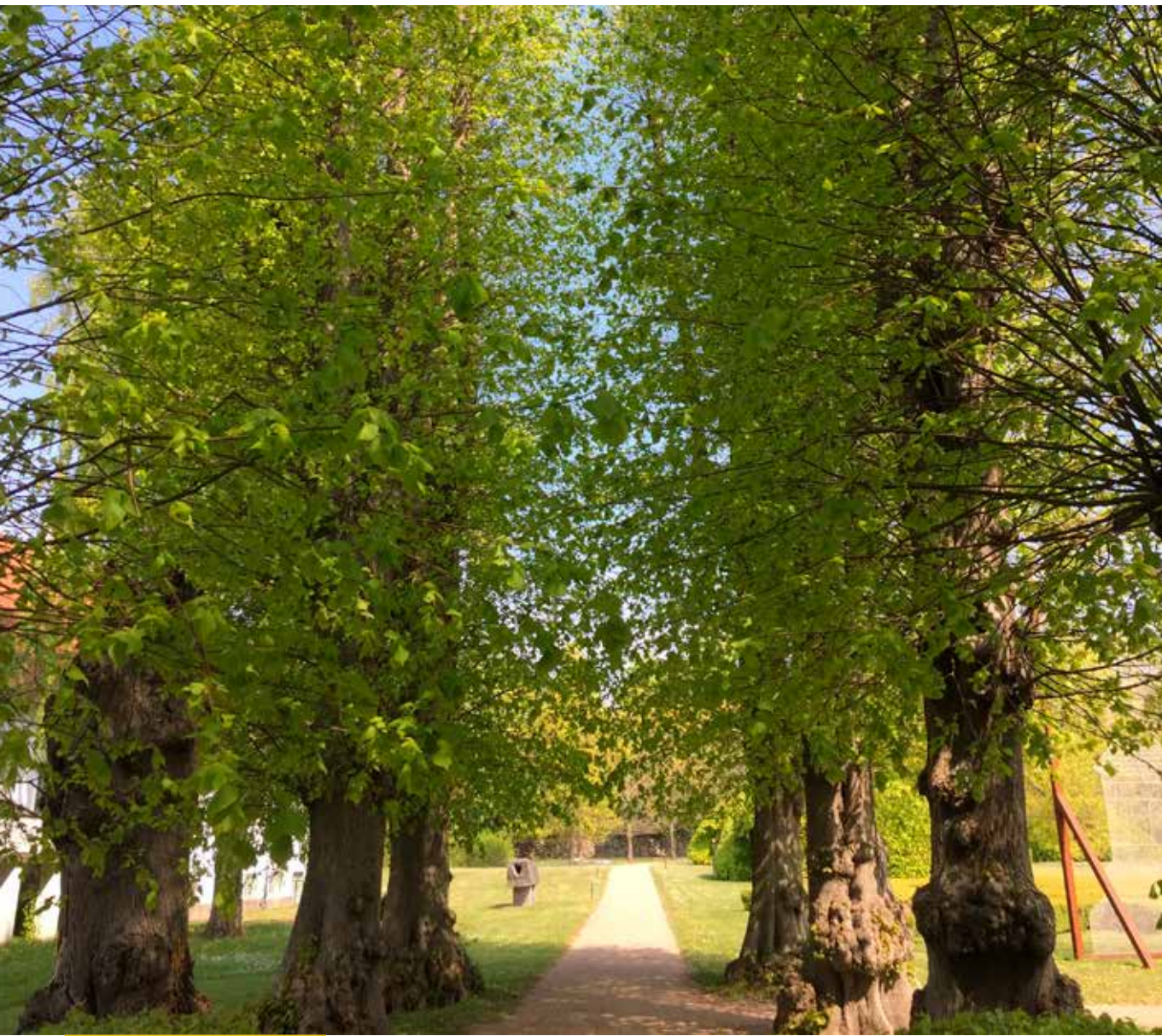

THOMAS KINGOS KIRKE

PINSETID
BERØRT AF EN LUKKET KIRKE
SKULPTURVANDRING I JULI

Hvad sker der i kirken? Og hvordan skal vi forholde os i kirken i følge myndighederne?

Gudstjenester, sang og meditation, børnegudstjenester, juniorkonfirmander, koncerter, udflugt, foredrag, studiekredse? Tilmeld dig kirkens nyhedsbrev på hjemmesiden, www.thomaskingoskirke.dk og følg Thomas Kingos Kirke på **Facebook**. Så vil du kunne følge med i, hvad der foregår i kirken i en tid, hvor det er svært at langtidsplanlægge.

Det er pinsetid

– Vi kan godt være sammen uden at ses

Af Eva
Tøjner
Götke

Vi har alle sammen gjort vores erfaringer i denne coronatid. Jeg hørte én sige en sætning, der fik mig til at tænke: det er jo pinsens budskab om Helligåndens fællesskab. Hør her, hvad kvinden sagde: *"Det er jo fantastisk at erfare i denne tid, at vi godt kan være sammen uden at ses hele tiden. Vi tænker jo på hinanden!"* Da jeg hørte det, tænkte jeg på det kærlighedsbånd, som pinsesalmerne sætter ord på. Det bånd, der er mellem Gud og mennesker – det, der knytter os sammen – også menneske til menneske. Helligåndens gave; helligåndens fællesskab. Det kærlighedsbånd knytter det synlige sammen med det usynlige – og knytter os sammen, selvom vi ikke ses, og selvom vi ikke kan ses. For det knytter os også sammen med alle vores kære, der ikke er mere. Dem kan vi også være sammen med uden at ses. De kan være med i vores liv. Ikke som levende døde, som Benny Andersen så finurligt beskriver mange af os som, men som døde, der *med usvækket livskraft kan få syrener til at blomstre midt om vinteren.* (i *Denne kommen og gåen, 1993*).

Hvis vi tror på dette kærlighedsbånd, skal vi ikke nødvendigvis hele tiden ses for at opretholde et venskab. Brevskrivere, især de af den ældre generation, véd, hvordan man kan holde en tæt forbindelse med fjerne venner og stadig være tætte og fortrolige. Nogle har på måde livsvidner, som de aldrig har set, og hvis stemme de måske aldrig har hørt.

Det giver en indre fred at kunne hvile i, at vi godt kan være sammen uden hele tiden at skulle ses. Nogle har vundet den fred i denne coronatid. Fred forstået som den frihed, der er i at kunne stole på det kærlighedsbånd, der er mellem os, så vi har kunnet være i vores isolation uden nødvendigvis at føle os forladte og identitetsløse. Men helt ærligt: det *har* været noget af en afvænningskur ind i corona-isolationen. For mange af os har jo ligefrem gjort os afhængige af at have aftaler og lave aftaler for at undgå sorte huller i kalenderen, tomme tidsrum, der ville vidne om, at vi ingen venner havde. Det travle sociale liv har ligefrem kunnet udvirke stresslignende symptomer.

Kvinden, der med lettelse i stemmen sagde, at coronakrisen havde fået hende til at se, at vi godt kan være sammen uden at ses hele tiden, havde selv været igennem denne afvænningskur. Hun var kommet frem til denne vigtige erkendelse, hvor meget det betyder overhovedet at *tænke* på hinanden.

Men én ting er, hvordan vi erkendelsesmæssigt forsoner os med nogle vilkår, som ikke kan være anderledes. Altså hvordan vi *siger* til os selv: sådan må vi leve med det. En anden ting er at kunne forsoner os med de vilkår der er – og leve i det, *uden* at sige til os selv hele tiden, at det jo ikke kan være anderledes.

Talsmand, som på jorderige med et suk kan bedst udsige, hvad vi evig trænger til, i et kys kan alt udtrykke, hvad for evig gør vor lykke, du, som kan alt, hvad du vil! Værdiges til os at dale Og Guds storvæk at udtale På vort jævne modersmål!

Grundtvig 1837.

For mig betyder det at stole på Gud, at kunne være i det, der er og kunne finde glæde i det, der er. Måske vil det ikke gå efter mine egne planer, men fest skal der nok blive.

Det er her, vi må bede Helligånden komme os til hjælp. Altså den kraft, der kan få os til at være til stede her og nu, i det, der er som det er, fordi vi, i kraft af Helligånden, er del af noget større. Derved kan vi finde glæde i det, så det er det, vi lever for: glæden. Og så holde fest for den.

Sådan tror jeg, at vi må tænke om alle de fester, som er blevet udsat på grund af forsamlingsforbuddet: dåb, konfirmationer, bryllupper, store fødselsdage og andre mærkedage. Set-up'et om disse fester bliver nok anderledes, end vi havde planlagt. Men fest – det skal der nok blive!

Glædelig pinse!

Vibeke Nielsen
formand

Nyt fra menighedsrådet

Vi står i øjeblikket i en unik situation pga. Corona. Meget er aflyst og andet er udskudt.

Menighedsrådet skulle ansætte en ny kordegn, og vi var heldige at kunne ansætte Marianne Skovgaard Nielsen fra 1 april. Marianne kommer fra en stilling som kordegn i Næsby kirke.

Til trods for at kirkekontoret har været lukket for personlig henvendelse, er Marianne gået i gang med, hvad der kommer over telefonen og mails.

Ny kordegn Marianne Skovgaard Nielsen

Jeg har været kordegn siden 2016 og pr. 1. april overtaget opgaven på kirkekontoret efter Inger Solveig.

Tidligere var jeg ansat som koordinator for Spejderne, i et fælleskorpsligt projekt, hvor min opgave var at udvikle og styrke spejderorganisationer i det tidligere Østeuropa. Jeg er bosat i Odense, er mor til to voksne sønner og farmor til et lille barnebarn, som jeg nyder mange gode timer med.

I fritiden er jeg desuden engageret i både lokalt og internationalt spejderarbejde hos De grønne pigespejdere. Når der er plads i kalenderen, går jeg gerne en tur med mit kamera, og nogle af mine billeder er siden blevet til en lille udstilling, som har været lånt ud til forskellige kunstforeninger.

Menighedsrådet glæder sig til, at præsentere Marianne for menigheden.

Vi glæder os til samarbejdet og siger endnu engang velkommen.

Menighedsrådet vil opfordre menigheden til at holde øje med hjemmesiden og facebook med henblik på at orientere sig i forhold til, hvad der sker i kirken og til at læse om retningslinjerne for kirkeåbningen.

MENIGHEDSRÅDSVALG 2020

Offentligt orienteringsmøde i sognesalen, tirsdag den 18. aug. kl. 19-21.

Den 15. september er der valg til menighedsråd. I Thomas Kingos Kirke skal vi have valgt 11 medlemmer. Præsterne er fødte medlemmer af rådet. Der er valg hvert fjerde år.

På dette møde vil du blive orienteret om, hvordan du kan stille op til menighedsrådsvalget, hvilke opgaver der venter, og hvordan reglerne er for valgsforsamling. Derudover vil menighedsrådet fortælle om, hvad de har lavet de forløbne fire år.

Fra v.: Kjeld Danielsen, Peter Jarlsten Holck, Jørn Aarup-Kristensen, Bo Christensen, Merete Boserup, Johannes Nørregaard-Frandsen, Randi Weeks, Anders Vestergaard, Else Refstrup, Vibeke Nielsen (formand), Tom Boisen, Per Lysgård Madsen og Eva Tøjner Götke

Foto: Inger Solveig Nissen 2014

Thomas Kingos Kirke 96 år

Søndag den 7. juni kl. 10.00

Efter gudstjenesten byder menighedsrådet på et glas ude foran kirken, hvis vejret og sundhedsmyndighederne tillader det.

Menighedsrådet

Coronatid i kirken

Dåben

Vi skulle have holdt barnedåb i Thomas Kingos Kirke for vores søn William på Mariæ Bebudelsesdag, søndag den 29. marts 2020, men det har vi desværre måttet udskyde på ubestemt tid pga. nedlukningen af Danmark som følge af covid-19. Vi bor i Kongens Lyngby, men havde valgt Thomas Kingos Kirke, da Jakob kommer fra Odense og er konfirmeret i denne kirke hos præst Eva Tøjner Götke.

Da vi i december rejste for at holde jul og nytår med mormor og morfar og den del af familien i Colombia, havde vi allerede navngivet ham, så han kunne få sit pas til rejsen. Den dag vi kom hjem fra denne lange rejse i slutningen af februar, blev det annonceret, at den første dansker

var smittet med covid-19, og i lyset af udviklingen og nedlukningen af Danmark i løbet af marts er vi glade for, at vi kom godt hjem til Danmark på dette tidspunkt. Tingene udviklede sig hurtigt, og allerede nogle uger inden vores dåbsdag begyndte vi at blive i tvivl, om det ville kunne lade sig gøre. Vi kommunikerede til familie og venner, at vi stadig regnede med, at barnedåben ville blive til noget, bl.a. pga. stor velvilje fra kirken til at gennemføre barnedåben under specielle omstændigheder. Men i takt med at Danmark lukkede mere og mere ned, blev det klart for os, at barnedåben ikke kunne afholdes som planlagt - for at være i tråd med "social distance"-mantraet.

Vi har derfor udskudt Williams barnedåb på ubestemt tid, men det er vores klare ønske og intention at holde barnedåben, så snart

det bliver muligt. Vi er ærgerlige over at have måttet udskyde barnedåben, men det er dog i det store billede og med de aflysninger og omvæltninger, som andre står med i denne tid, et lille offer at måtte gøre.

Natacha og Jakob

Konfirmanden

Jeg hedder Nicoline, og går i 7. Klasse på Hunderupskolen. Jeg går til præst hos Eva, og skulle være konfirmeret d. 3 Maj.

Da jeg hørte, at konfirmationerne var blevet rykket, blev jeg overrasket, og jeg syntes, det var lidt træls. I første omgang havde jeg ikke tænkt, at nedlukningen ville vare så lang tid, men jeg synes, ikke en rykket konfirmation er så slem i forhold til andre problemer i corona tiden. Jeg havde glædet mig rigtig meget til at blive konfirmeret i maj, men til gengæld så får jeg lidt ekstra tid til at glæde mig.

Jeg glæder mig til en festlig dag, hvor vi først samles i kirken, og hvor familie og venner er sammen, for at fejre mig. Konfirmationen er en stor dag, og en dag jeg

tror, jeg ville kunne huske i rigtig lang tid.

Under corona tiden er min hverdag lavet helt om. Jeg har skulle vænne mig til ikke at gå i skole, til præst, til badminton, at skulle lave alt selv og ikke sammen med mine venner.

Når jeg har siddet derhjemme i så lang tid, har jeg tænkt på, hvordan verden bliver anderledes efter corona, hvad ændrer sig, og hvordan kommer det til at blive. Men også at hele verden er sammen om dette, det er ikke kun ét land men hele verden, der skal hjælpes ad gennem corona.

Det er en mærkelig tid, og jeg håber, at vi kommer godt igen med det, så vi kan få den normale hverdag tilbage igen.

Brudeparret

Allerede inden kirkerne blev lukket, valgte I selv at udskyde jeres bryllupsdag. Hvilke tanker gik gennem jer, da I blev nødt til det?

Vi var begge to hurtigt enige om, at det ikke var ansvarligt at holde brylluppet, om end det var et mindre bryllup med 35 gæster. Det føltes bare forkert at samle folk til fest, når DK lukkede ned og man fik af vide man skulle holde sig hjemme. Samtidig var det hele usikkert og vi tænkte selvfølgelig også på vores gæster og risiko for smitte hos dem. Brylluppet skulle være en fest fyldt med glæde, tæthed, kys og kram. Og på det tidspunkt føltes det ikke muligt at kunne få sådan en kærlighedsfest. Det var selvfølgelig en svær beslutning, da der kun var et par dage til brylluppet.

Hvordan markerede I den dag, der skulle have været jeres bryllupsdag?

Da vi har to børn på 1 og 3 år skulle der ligesom ske noget. Så vi tog på en naturlegeplads ved vandet. Det var den smukkeste

Line og Bastian

dag – helt skyfri himmel. Det ville have været en smuk dag at blive gift på.

Om aftenen fik vi take away og da børnene var lagt i seng drak vi champagne. Vores søde venner og familie havde i løbet af dagen sendt blomster og søde tanker til os – så trods alt føltes dagen som vores selvom det ikke blev til et bryllup.

Hvordan er det at glæde sig til en bryllupsfest, selvom datoen, endnu mens vi taler sammen, er usikker?

Det fratager klart noget af glæden, spændingen og forventningen

som jo hører sig til op til ens bryllup – Denne proces har dog også gjort os endnu mere sikre på, hvor meget vi gerne vil giftes og holde vores fest sammen med de aller nærmeste, når det en gang bliver muligt.

Hvilke tanker har denne mærkelige tid sat gang i hos jer som familie?

Det har givet noget nærvær omkring os som familie. Ens daglige liv bliver pludselig sat i et langt større perspektiv og man finder hurtigt glæden i de enkle hverdagsting som at gå en tur i skoven, bage kage og snakke med naboerne på vejen.

Kirkegænger

Det er sådan med de ting, vi tager for givet – hvis vi pludselig ikke kan gøre det, vi plejer og gerne vil, bliver det meget tydeligt, hvad der er vigtigt i ens liv. Og det giver tid til at reflektere over, hvorfor det er vigtigt.

En påske med lukkede kirker var helt specielt, trods mulighederne for at deltage i gudstjenester på nettet. Påsken er om noget budskabet om håb, hvad vi alle har brug for at føle i denne corona-tid – og så måtte vi, hver for sig, prøve at fastholde håbet hjemme hos os selv. Det var ikke så nemt.

En gudstjeneste er en intim oplevelse – mellem mig og de andre kirkegængere og præsten. Der er en synergi, og rummet giver samhørighed. Orglet fylder også rummet på en helt egen måde.

Især savner jeg nadveren, hvor jeg føler mig særligt nær på Gud. Gud er overalt, bestemt, men det at være til nadver giver en særlig ro til at mærke tilstedeværelsen.

Karen

Påsketegning af barnebarnet Asta

Den frivillige medhjælper

Det er et stort savn, at kirken har været lukket! Både selve gudstjenesten, men også i høj grad, at vi ikke har kunnet mødes socialt omkring studiekredse, sang og meditation, orgelkoncerter, foredrag og børnegudstjenesterne, hvor jeg selv er frivillig og hjælper med at lave mad.

Gudstjenesten, i det smukke kirkerum, er bare unik.

Så snart jeg træder ind i kirkerummet, føler jeg en ro og en nærhed til noget, som er større end mig selv. Føler mig højtidsstemt!

Jeg kan ikke sige, at jeg føler mig nærmere Gud. Men jeg finder ro og glæde i, at være en del af gudstjenesten. Det er altid opløftende at høre prædikenen og dejligt, at præsterne drager parallel fra de gamle tekster og til nutiden.

I kirkerummet slapper jeg helt af, glemmer hverdagens større eller mindre problemer. Her er jeg god nok, som jeg er. Skal ikke bevise andet.

Og det er rart, at se de kendte ansigter, både blandt personalet og blandt menigheden. Savner nu, at hilse på hinanden med et smil, et nik, et håndtryk eller bemærkning.

Men vi har også lært her i huset at finde det positive i krisen! Feks: Min mand og jeg går en tur hver dag på ca 4 km. Oplever Odense Å og Stavis Å fra nye vinkler. Og besøger alle de små byer samt kysten på hele Fyn. Som vores ene barnebarn på 9 år siger, så har han virkelig noget at fortælle sine egne børn. Engang!

Ilse

Organisten – menighedssult

Normalt summer vores dejlige kirke af liv, men alt blev stille, og min travle organistkalender med gudstjenester, kirkelige handlinger, korprøver og koncerter var pludselig tom. Jeg savner kontakten med jer alle - den gode snak efter gudstjenesterne, et lille vink op til pulpituret, hyggelig passiar i koncertcafeen!

Som så mange andre har præsterne og jeg også forsøgt at

tænke alternativt og har derfor henover påsken og efterfølgende lagt videoandagter, prædikener og musikstykker ud på kirkens Facebook-side og hjemmeside. For mig har det været en mulighed for at sende en lille musikalsk hilsen fra orgelbænken. Det vil jeg fortsætte med i mere begrænset omfang.

Torben

Juniorkonfirmander efter sommerferien

Juniorkonfirmand-ordningen er for børn på 3. klasse-trin efter skoletid. Vi håber, at I forældre vil være opmærksomme på dette tilbud.

Som juniorkonfirmand lærer man sin lokale sognekirke at kende, og undervisningen består af fortælling, sang, musik, udflugt, kreative værksteder.

Det er et trygt forum, hvor man som barn kan stille en masse spørgsmål til det med Gud og os. Vi véd endnu ikke, hvordan og hvornår vi kan gennemføre undervisningen. Se mere på www.thomaskingoskirke.dk

Præsterne og de frivillige hjælpere

Den forsømte påske?

Af Per Lysgård Madsen

Dette forår blev ikke det ventede. En pandemi ramte verden. Påsken blev forsømt. Kirken blev lukket - netop som den store højtid skulle fejres. Blev påsken så annulleret? Mange har hørt påskebudskabet i TV, radio og på kirkens hjemmeside. Men kirkegangen har været savnet. Mange har følt sig udenfor og alene. Og selvom medierne har forsøgt at formidle budskabet, har det ikke kunnet undgå, at man har følt sig som tilskuer mere end som en del af en fejrende menighed.

Den påske, som vil råbe ud til verden, at "Kristus er opstanden", mistede noget af sin kraft. Derfor blev dette års påske på en måde den forsømte påske. Vi oplevede ikke dybet i, at Gud kerer sig om mennesket. - At den Gud, der lod Jesus dø og Kristus opstå, har til hensigt at bruge mennesker til at forandre. - Forandre os i vores skrøbelighed og ensomhed og dernæst i vores forhold til den omverden, vi altid må leve i. Påskens kraft må erindres.

Det bliver let meget teologisk, men dybden i påskefejringen handler om, at vores fysiske verden hører til hos Gud - før den er vores. Og derefter vokser der - i vores respekt for Guds handlekraft - en kraft frem i os, som ikke lader sig kue af angst og bekymring for det, som - lige nu - lukker alt nede.

Gud er Gud for os - for vor skrøbelige menneskeligheds skyld.

Nu begynder vi så igen at håbe på en åbning af verden.

Vi spørger: Hvor lang tid skal vi vente? Kommer de "normale tilstande" nogensinde tilbage?

Vi kunne også spørge, om det betyder noget, at verden tilhører Gud, før den bliver vores?

Vi er usikre på, hvordan fremtiden vil forme sig.

Vi tvivler og forsøger at få tryghed i det nære - derhjemme. Der bliver tid til at genfinde det enkle liv.

Det er, som om pandemiens virkning har skabt konkurrence mellem den fysiske verden og den åndelige.

Det har ført til nye samværsformer.

Nærhed kan formidles via sms. Og fællessang med Philip Faber har åbnet en måde at være sammen på, som vil holde fast i det, vi er fælles om. Vi telefonerer, sender blomster. Vandrer to og to.

Det har alt sammen vist noget om menneskets natur: - At det kan være sundt at stoppe op og mærke liv i det stille - slet og ret.

Påsken skal ikke være forsømt! Netop i denne tid, hvor menneskets skrøbelighed mærkes så kraftigt.

Gud oprejste Kristus.

Det fortæller selvfølgelig noget om Gud. Men Gud ville med historien om Jesus, der blev Kristus, holde os fast på vores menneskelighed.

Ethvert menneske har noget i sig, som er givet af Gud.

Det vil, at vi knytter vores håb til Kristus.

Gud vil mennesket!

Vi kan hente styrke hos Gud, når vi føler, at verden tager alt fra os. Gud vil give os visdom og skarp-sindighed. Ja, det er Guds vilje, at vi mennesker søger at forandre verden hen imod det, den var, før den blev vores.

I 30'ernes New York formulerede en protestantisk teolog - Reinhold Niebuhr - en bøn, som mange siden har kunnet bruge konstruktivt, når spørgsmålet om mening har taget magten. Bønnen kaldes populært "Sindsrøbønnen". Den handler om det, jeg kan og det, jeg ikke kan. Bønnen giver sindsrø, fordi den giver indsigt i det menneskeligt mulige.

Niebuhr vakte især opsigt ved sin påstand om, at det kun er det enkelte menneske, der kan handle etisk/moralsk, mens samfund / kollektiver ikke kan.

En central del af Niebuhrs sindsrø-bøn lyder:

"Gud give mig sindsrø til at acceptere de ting, jeg ikke kan ændre. Mod til at ændre de ting, jeg kan ændre, og visdom til at se forskellen."

Påsken er ikke forsømt. Trods modgang mærker vi påskens kraft. Den minder os om Guds virke i os. Gud, der lod Kristus opstå, er i os.

Bibelen 2020

Bibelselskabet har udgivet en ny oversættelse af Bibelen, så den bliver mere tilgængelig for dagens dansker.

Forskere har oversat fra original-sprogene, henholdsvis hebraisk (Gammel Testamente) og græsk (Ny Testamente).

Her kommer nogle eksempler på, hvordan nogle kernetekster i Bibelen har fået en ny sprogdragt.

Læsekreds Bibelen 2020

**Torsdage kl. 10-11.30.
Den 11. juni, 25. juni,
6. august og 20. august**

Vil du være med til at læse og samtale om udvalgte passager af Bibelen 2020, så skriv en mail til etg@km.dk

Alt efter forsamlingsreglerne mødes vi i sognehuset eller virtuelt via computer eller ipad.

Eva Tøjner Götke

SALME 103 v.1-5 i Det Gamle Testamente Fra den autoriserede oversættelse 1992:

Af David.

Min sjæl, pris Herren,
alt i mig skal prise hans hellige navn.
Min sjæl, pris Herren,
glem ikke hans velgøinger!
Han tilgiver al din skyld,
helbreder alle dine sygdomme.
Han udfrier dit liv fra graven,
han kroner dig med godhed og barmhjertighed.
Han mætter dit liv med gode gaver,
du bliver ung igen som en ørn.

Fra Bibelen 2020:

Af David.

Jeg vil synge for Gud,
alt i mig skal synge hans hellige navn.
Jeg vil synge for Gud,
og aldrig glemme hans godhed.
Han tilgiver mig mine fejl,
han gør mig rask, når jeg er syg.
Han køber mig fri fra døden,
han overøser mig med trofasthed og kærlighed,
han giver mig alt godt,
han giver mig lyst til livet igen.

PINSEUNDERET i Apostlenes Gerninger kap. 2, v.1-4

Fra den autoriserede oversættelse 1992:

Da pinsedagen kom, var de alle forsamlet. Og med ét kom der fra himlen en lyd som af et kraftigt vindstød, og den fyldte hele huset, hvor de sad. Og tunger, som af ild viste sig for dem, fordelte sig og satte sig på hver enkelt af dem. Da blev de alle fyldt af Helligånden, og de begyndte at tale på andre tungemål, alt efter hvad Ånden indgav dem at sige.

Fra Bibelen 2020:

Pinsedag var Jesus' tilhængere samlet, da de pludselig hørte en voldsom lyd fra himlen. Det lød som et stormvejr, og det fyldte hele det hus, de sad i. De så nogle tunger, der lignede flammer, og som fordelte sig på hver enkelt af dem, og de blev fyldt af Helligånden. Så begyndte de at tale mange forskellige sprog, og det var Helligånden, der bestemte, hvad de skulle sige.

Salmer til trøst

Af Jeanette Saaby

Jeg holder utroligt meget af vores salmebog. Den er en uvurderlig skat af dejlige tekster og melodier til såvel glædelige begivenheder som til opmuntring og trøst i enhver situation i menneskelivet.

Da jeg mistede min far for fire år siden blev jeg opmærksom på nogle af Svein Ellingsens salmer. Ellingsen var en norsk kunstner og salmedigter, som døde i starten af april i år, 90 år gammel. Så det må siges at være imponerende, at han, mens han levede, havde 11 salmer med i den nuværende salmebog. Mange af dem er velkendte som f.eks.: Herre, når din time kommer, Vi rækker vore hænder frem, Kornet, som dør i jorden og ikke mindst dåbssalmen Fyldt af glæde over livets under (DS nr. 277, 367, 476 og 448).

Svein Ellingsen beskriver i flere af sine salmer den dybe sorg og det savn, som vi alle føler ved tabet af én af vore kære. Og når dette er så gennemgående for Ellingsen, skyldes det ikke mindst, at han selv oplevede den store sorg at miste et mindreårigt barn.

Men vigtigt er det, at hans salmer også altid rummer håb og troen på opstandelse og nyt liv.

Selv om salmerne således primært drejer sig om sorg, smerte og trøst i relation til tab af vore kære, så rammer de samme salmer også direkte ind i vores nuværende situation. For fin salmedigtning - ældre som nyere - har en fantastisk evne til at tale til os på flere niveauer, eksempelvis i denne coronatid med tab af menneskelig nærhed og fællesskab. Mange af os føler også et kontroltab, som vi ikke trives særlig godt med. Og alt imens vi forsøger at opretholde en vis kontrol ved at vaske hænder, spritte af og holde vore medmennesker på afstand, så er det, som om en del af livet glider ud af hænderne på os:

*Nu åbner savnet sine øde vidder.
En ukendt strækning ligger foran dig.
Frygt ikke ensomheden på din vandring,
du skal få styrke på din smertes vej.
Her i din nød, hvor alt er fyldt af fravær,
er Gud dig nær og rækker dig sin fred.
(DS nr. 659, v. 1)*

Hvilken gribende formulering i linje 5: **Fyldt af fravær.**

Og videre fra salmen Midt i alt det meningsløse
(DS nr. 636, v. 2):

*Kom vort sprængte liv i møde!
Lad os i vor trængsel mærke:
Under alle dyb er du.
Lad os gribe dine løfter:
Ingen magt skal kunne skille
os fra kærlighedens almagt.*

Så når vi i disse tider af og til føler mismod, ængstelse, ensomhed og savn, er det godt at vide, at Guds løfter om fred, kærlighed og nærhed altid står ved magt. Svein Ellingsens salmer er meget læseværdige.

www.thomaskingoskirke.dk

Tilmeld dig nyhedsbrev

Følg Thomas Kingos kirke på facebook

Det dufter lysegrønt af græs

– er en fejl mon en fejl?

Af Peter
Nedergaard

Når du læser dette kirkeblad, har du sikkert allerede flere gange sunget eller hørt nr. 725 i salmebogen, Johannes Johansens, Det dufter lysegrønt af græs. Den kom med i Den Danske Salmebog i 2003 (DDS). Den er siden blevet både kendt og elsket, og synges derfor ofte fra forsommeren, når alt for alvor grønnes, og hen over sommeren. Det er en gendigtning af den svenske, Sommarpsalm af Carl David af Wirsén.

I mit kor har vi sunget, Sommersalme – Det dufter lysegrønt af græs, på Waldemar Åhléns dejlige melodi i et ikke mindre dejligt korarrangement. I vores node er der 3 vers. I DDS er der 5 vers. Efter et par øvegange, var der nogen, der gjorde opmærksom på, at der var fejl i teksten. I vers 3 i noden står der et par steder noget andet end i det ellers tilsvarende vers 4 i salmebogen. Vi rettede i teksten, for den skal selvfølgelig være rigtig.

Den 'forkerte' tekst (1985):

*Ja, du gør alting nyt på jord,
en sommer fuld af nåde.
Men klarest lyser dog dit ord
af kærlighedens gåde.
Alt kød bli'r hø,
hver blomst må dø.
Når vissentørt står floret,
da blomstrer evigt Ordet.*

Den 'rigtige' tekst (1996):

*Ja, du gør alting nyt på jord,
en sommer rig på nåde.
Men klarest lyser dog dit Ord
af kærlighedens gåde.
Alt kød må dø,
hver blomst bli'r hø.
Når vissentørt står floret,
da blomstrer evigt Ordet.*

Det vakte min nysgerrighed. Hvorfor er der kun 3 vers i noden og 5 i salmebogen? Er fejlen mon en fejl, måske en trykfejl? For egentlig synes jeg, at også den 'forkerte' tekst giver mening. Det måtte jeg undersøge.

Først gik jeg på opdagelse i indspilninger med danske kor. Jeg har lyttet til DR Pige-koret, Københavns Drengekor, Nordjysk Pige-kor, Aarhus Pige-kor, Det Fynske Kammerkor, Thisted – Dreng og Mandskor. De synger alle den 'forkerte' tekst. Akademisk Kor Aarhus synger den 'rigtige' tekst.

I DDS er der ved salmen angivet flere årstal. Det må betyde, at der er flere udgaver fra den første i 1985 og frem mod den endelige version fra 1996. Jeg er så heldig, at vi har de fleste af Johannes Johansens bøger stående.

I Ordet blev menneskets lys, fra 1985 er den med under overskriften, 'Som-

mersalme'. Der er 3 vers (vers 1, 2 og 4 i DDS), og teksten er den 'forkerte' som i noderne til korarrangementet. I Stem mig med din egen hånd, fra 1991 er den med igen, nu med 4 vers (vers 1, 2, 3 og 4 i DDS). I noten til salmen står der bl.a.: "Vers 3 tilføjet af mig i 1988." Og teksten, nu i vers 4, er stadig den 'forkerte'.

Den endelige version findes i Min egen salmebog, fra 1996. Nu er der 5 vers. Og i vers 4 er teksten ændret i forhold til den oprindelige i vers 3 fra 1985 og vers 4 fra 1988. Det er den version, der står i DDS nr. 725.

Er det så en fejl? – Nej, det er forskellige udgaver. Johannes Johansen har ikke oversat salmen, men gendigtet den. I de første udgaver er han tættere på Wirséns original, hvor slutningen af vers 3 lyder: "Allt kött är hö, och blomstren dö, och tiden allt fördriver; blott Herrens ord förbliver." Frem mod den endelige udgave tilføjer han 2 vers, og han ændrer teksten i den endelige udgaves vers 4. – Men alle udgaverne er 'rigtige'.

Hvis vi igen skal synge den i koret, vil jeg foreslå, at vi synger den 'rigtige' førsteudgave, altså den jeg i teksten herover har kaldt den 'forkerte'.

Walk and talk

Torsdage i juni kl. 14.30-ca. 16.00

Walk and talk – eller skal vi bare gå en tur?

Coronakrisen får os til at gå nye veje. Har du lyst til at få lidt frisk luft, lytte og tale med andre, så kom!

Vi går ca. 3-4 km. – to og to sammen – med to meters afstand og i et roligt tempo, så alle kan være med. Er du kørestolsbruger og har

brug for hjælp, skal du have din hjælper med p.gr.a. smittefaren.

Tid: Vi mødes hver torsdag kl. 14.30 i juni

Mødested: Vi mødes foran kirken

Tilmelding: Der er ingen tilmelding. Du møder bare op, hvis du har tid og lyst.

Sluttidspunkt: Ca. 15.30-16.00

OBS. Vi går efter gældende regler fra myndighederne.

Eva Tøjner Götke
Merete Boserup
Medlem af menighedsrådet

Merete Boserup

Erik Heide "Papirbåden", mat rustfri stål.
Købt 1986 af Odense Bys Kunstfond.

Torsdag den 23. juli kl. 10-12

Skulpturvandring

**Mødested: Foran Historiens Hus, Klosterbakken 2.
Billedhugger Lotte Olsen vil lede turen.**

“Skulpturer i det offentlige rum er synlige for alle, som kommer i nærheden af dem.

Nogle skulpturer er store og står på åbne pladser, hvor man nemt får øje på dem.

Andre har deres liv på steder, hvor de ikke bliver lagt mærke til lige med det samme, i mere intime rum.

Denne formiddag vil vi kigge på nogle af disse skulpturer og tale om deres forskellige baggrunde og udtryk.”

Lotte Olsen

Sang og meditation

**Onsdage den 12. august og den 2. september
kl. 17.00 i kirken.**

Alle er velkomne

Sang og Meditation er en fordybelsesgudstjeneste.

Vi synger salmer, og der er altid en kort bibellæsning og en bøn.

Midt i gudstjenesten holder vi 20 minutters stilhed.

Meditativ musik byder os indenfor og følger os på vej.

Arbejdsgruppen bag Sang og Meditation er Lene Damholt Jørgensen, Torben Krebs og Per Lysgård Madsen

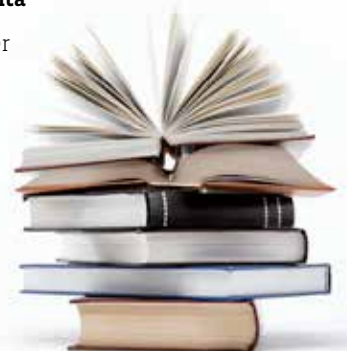
Samtaler om litteratur

Onsdage den 12. august og den 9. september

Vi fortsætter, hvor vi måtte ”lukke”.

Første samtale efter sommeren er om
Iben Mondrups bog ”Tabita”

Henvendelse om Samtaler om litteratur kan ske til Per Lysgård Madsen

Gudstjenester

JUNI

7. trinitatis søndag

10.00 Per Lysgård Madsen
Kirkens fødselsdag

14. 1. s. e. trinitatis

10.00 Eva Tøjner Götke

21. 2. s. e. trinitatis

10.00 Per Lysgård Madsen

28. 3. s. e. trinitatis

10.00 Eva Tøjner Götke

JULI

5. 4. s. e. trinitatis

10.00 Per Lysgård Madsen

12. 5. s. e. trinitatis

10.00 Per Lysgård Madsen

19. 6. s. e. trinitatis

10.00 Per Lysgård Madsen

26. 7. s. e. trinitatis

10.00 Eva Tøjner Götke

AUGUST

2. 8. s. e. trinitatis

10.00 Eva Tøjner Götke

9. 9. s. e. trinitatis

10.00 Eva Tøjner Götke

12. Onsdag

17.00 Per Lysgård Madsen
Sang og Meditation

16. 10. s. e. trinitatis

10.00 Per Lysgård Madsen

23. 11. s. e. trinitatis

10.00 Eva Tøjner Götke

30. 12. s. e. trinitatis

10.00 Per Lysgård Madsen

SEPTEMBER

2. Onsdag

17.00 Per Lysgård Madsen
Sang og Meditation

6. 13. s. e. trinitatis

10.00 Per Lysgård Madsen

13. 14. s. e. trinitatis

10.00 Eva Tøjner Götke
Radiogudstjeneste

20. 15. s. e. trinitatis

10.00 Per Lysgård Madsen
Konfirmation

27. 16. s. e. trinitatis

9.30 Eva Tøjner Götke
11.30 Eva Tøjner Götke
Konfirmationer

*Kirkekørsel ved henvendelse til kirkekontoret tlf. 66 12 56 57.
Der tages forbehold for ændringer i gudstjenestelisten.*

ADRESSELISTE:

Sognepræst Eva Tøjner Götke,
træffes bedst mandag-torsdag
kl. 12-13, Platanvej 10, tlf. 66 12 56 78,
etg@km.dk

Sognepræst Per Lysgård Madsen,
træffes bedst tirsdag-fredag kl. 12-13,
Hannerupgårdsvej 10,
tlf. 66 12 63 16, plm@km.dk

Kordegner Marianne Skovgaard Nielsen,
træffes tirsdag-fredag kl. 9-13
torsdag tillige kl. 16-18,
Bülowsvej 9-11, 5230 Odense M,
tlf. 66 12 56 57, fax 66 17 82 80,
thomaskingos.sogn@km.dk

Kirketjenere

Dorte Brolykke Madsen og
Søren Andersen, træffes tirsdag-
fredag 9-12, tlf. 66 12 56 57.

Organist

Torben Krebs, tlf. 53 65 57 79
torbenkreb@gmail.com

Menighedsrådsformand

Vibeke Nielsen, 7777@sogn.dk

REDAKTION:

Peter Holck, Else Reffstrup, Per Lys-
gård Madsen, Merete Boserup
og Eva Tøjner Götke (ansv)

BIDRAG TIL KIRKEBLADET:

Kan indbetales på konto
5387-0000242358,
mærket Kirkebladet.
MobilePay: 39586

NÆSTE NUMMER UDKOMMER:

1. september 2020.
Deadline 1. august.

LAYOUT/TRYK:

Mouret, Odense/
Clausen Grafisk

FORSIDEBILLEDE:

Foto: Søren Andersen

www.thomaskingoskirke.dk

Hvad sker der i kirken?

Tilmeld dig kirkens nyhedsbrev på hjemmesiden, www.thomaskingoskirke.dk og følg Thomas Kingos Kirke på **Facebook**. Så vil du kunne følge med i, hvad der foregår i kirken her i en tid, hvor det er svært at langtidsplanlægge.